

Beste vrouw met woorden,

Helaas kan ik niet komen om te spelen. Ik ben gerankt en voel me aangesproken door je brief en door je uitreikende verlangens naar de muziek.

Misschien kan je toch alvast iets luisteren? Dan zou ik je 'à propos un rêve' willen voorstellen van de componist Gabriel Faure.

Ik zit alleen voor alle uitvoeringen te beluisteren. Die overvloed met de ruis van Pablo Casals uit een verdoegen tijd.

De prachtig trage van Mischa Maisky die groots uitpakt. Of de lichtheid van Yoyo Ma waardoor de triolen zo prachtig uitkomen. Hoe dan ook: in elke versie van deze eindeloze melodie

klinkt het pure verlangen naar (een verloren) intimiteit.

Ik hoop dat je het droog houdt of misschien juist niet en dan maar gewoon laten stromen.

Man met cello

